

Ғамхӯри

“Бинобар ин ба шумо мегӯям: барои ҳаёти худ ғамхорӣ накунед, ки чӣ бихӯред ва чӣ бинӯшед; низ барои ҷисми худ, ки чӣ бипӯшед. Оё ҳаёт аз хӯрок ва ҷисм аз пӯшок муҳимтар нест? Ба мурғони ҳаво нигоҳ кунед, ки на мекоранд ва на медараванд ва на дар анборҳо захира мекунанд; ва Падари шумо, ки дар осмон аст ба онҳо рӯзӣ мерасонад. Оё шумо аз онҳо хеле бехтар нестед? Ва кист аз шумо, ки бо ғамхорӣ худ қоматашро як зироъ баланд карда тавонад?”

Ва барои либос чаро ғамхорӣ мекунед? Ба савсанҳои саҳро назар кунед, ки чӣ гуна нашъунамо меёбанд: на меҳнат мекунанд ва на мересанд; лекин ба шумо мегӯям, ки Сулаймон ҳам бо тамоми ҷалоли худ чун яке аз онҳо либос напӯшидааст. Пас агар Худо алафи саҳроро, ки имрӯз ҳасту фардо ба танӯр андохта мешавад, чунин бипӯшонад, магар шуморо, зӣ сустимонҳо, аз он бехтар пӯшонда наметавонад!

Аз ин рӯ ғамхорӣ накунед ва нагӯед: “Чӣ бихӯрем?” ё “Чӣ бинӯшем?” ё “Чӣ бипӯшем?”...Аввал Малакути Худо ва адолати Ҷро бичӯед, ва ҳамаи ин чизҳо ба шумо ба таври илова дода хоҳад шуд.

Пас, барои фардо ғамхорӣ накунед, зеро ки фардо барои худ ғамхорӣ хоҳад кард; заҳмати имрӯз барои имрӯз кофист.”

—*Инҷил, Матто 6:25-34*

тарс

“Худовандро талабидам, ва маро иҷобат намуд, ва аз ҳамаи бимҳоям маро ҳалосӣ дод.”
—*Библия, Забур 34:5*

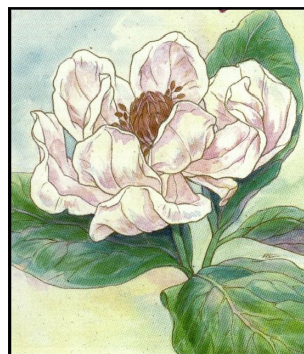
“Аз ваҳми ногаҳонӣ нахоҳӣ тарсид; ва аз ситами шарирон, вақте ки падид ояд, зеро ки Худованд умедбахши ту хоҳад буд, ва пой туро аз дом нигоҳ хоҳад дошт.”

—*Библия, Масалҳо 3:25,26*

“Зеро ки Худо ба мо на рӯҳи тарсӯ ҳаросро, балки рӯҳи қувват ва муҳаббат ва парҳезгорӣ додааст.”
—*Инҷил, (2) Ба Тимотиос 1:7*

“Нагарс, зеро ки Ман бо ту ҳастам; наларз, зеро ки Ман Худои ту ҳастам: Ман туро тақвият хоҳам намуд, ва туро ёварӣ хоҳам дод, ва туро бо ямини адолати Худ даспирӣ хоҳам кард.”
—*Библия, Иишъё 41:10*

“Аз мазаммати мардум нагарсед, ва аз таҳқири онҳо нахаросед, зеро ки онҳоро мисли либосе қуя хоҳад зад, ва кирм онҳоро мисли папме хоҳад хӯрд, валекин адолати Ман то абад, ва начоти Ман ба таври доимӣ боқӣ хоҳад монд.”
—*Библия, Иишъё 51:7,8*

марг

“Дар водии зулмот роҳ равам ҳам, аз бадӣ наметарсам, чунки Ту бо ман ҳастӣ; асо ва ҷўбдасти Тӯ маро тасаллӣ медиҳад. Пас, некӯӣ ва эҳсон тамоми айёми умрам бо ман ҳамроҳӣ хоҳанд кард, ва ман муддати дурӯ дароз дар хонаи Худованд сокин хоҳам буд.

—*Библия, Забур 22:4,6*

“Мамоти имондорони Худованд дар назари Ӯ гарон аст.”

—*Библия, Забур 115:6*

“Зеро ки агар зист кунем, барои Худованд зист мекунем, ва агар бимирем, барои Худованд мемирем. Бинобар ин, хоҳ зист кунем, хоҳ бимирем, ба Худованд тааллуқ дорем.”

—*Инҷил, Ба Румиён 14:8*

“Ғалаба маргро фуру бурд. Эй марг! Неши ту кучост? Эй дўзах! Ғалабаи ту кучост? Неши марг гуноҳ аст, ва қуввати гуноҳ шариаат аст. Худоро шукр, ки ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ ба мо ғалаба бахшидааст.”

—*Инҷил, (1) Ба Қўринтиён 15:54-57*

“Зеро ман мўътақидам, ки на мамот, на ҳаёт, на фариштагон, на мабдаъҳо, на қувваҳо, на ҳозира, на оянда, на баландӣ, на умқ, на ҳар гуна маҳлуқи дигар моро аз муҳаббати Худо, ки дар Худованди мо Исои Масеҳ аст, ҷудо карда наметавонад.”

—*Инҷил, Ба Румиён 8:38-39*

азобу уқубат

“Эй чонам, Худовандро муборак бихон, ва ҳамаи некиҳои Ӯро фаромӯш накун. Ӯ ҳамаи гуноҳхоятро меомурзад; ҳамаи касалихоятро шифо мебахшад.”

—Библия, Забур 112:2,3

“Маро, эй Худованд, шифо бидеҳ ва ман шифо хоҳам ёфт; маро начот деҳ, ва ман начот хоҳам ёфт, зеро ки Ту ҳамду санои ман ҳастӣ.” —Библия, Ирмиё 17:14

“Вақте ки ба озмоишҳои гуногун дучор мешавед, инро барои худ шодии бузург ҳисоб кунед, чун медонед, ки имтиҳони имони шумо сабрро ба вучуд меоварад.”

—Библия, Яқуб 1:2,3

“Бо мусибатҳо низ меболем, зеро медонем, ки мусибат сабрро ба вучуд меоварад, ва сабр—ботачрибагириро, ва ботачрибагириро—умедро.”

—Инҷил, Ба Румиён 5:3,4

“Барои ман некӯст, ки уқубат кашидаам, то ки фароизи Ту ро таълим гирам. Барои ман шариати даҳони Ту беҳ аст аз ҳазорҳо тилло ва нуқра.

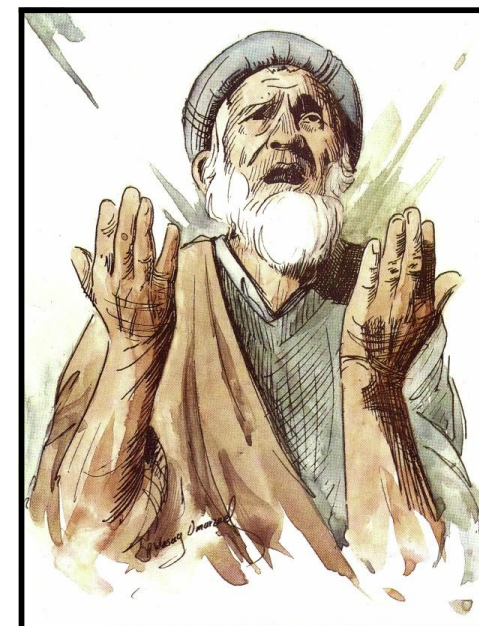
—Библия, Забур 118:71,72

“Озмоише ки ба сари шумо омадааст, қуз озмоиши оддии инсонӣ чизи дигаре нест; ва Худо амин аст, ва Ӯ намегузорад, ки шумо берун аз қуввати худ озмуда шавед, балки дар баробари озмоиш сабуқӣ ҳам медиҳад, то ки шумо тоб оварда тавонед.

—Инҷил, (1) Ба Қўринтиён 10:13

Ғамхӯрӣ, тарс, марг ва азобу уқубат

Тасалли ёфтани аз
Каломи Худо

Хуш Хабар аз Худо

“Зеро Худо ҳақро чунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худо дод, то ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад. Зеро Худо Писари Худо ба ҳақон барои он нафиристод, ки бар ҳақон доварӣ кунад, балки барои он ки ҳақон ба воситаи Ӯ начот ёбад. Ҳар кӣ ба Ӯ имон оварад, маҳқум намешавад, лекин ҳар кӣ имон наоварад, аллакай маҳқум шудааст, чунки ба исми Писари ягонаи Худо имон